

18. januar 1966.

Bilag.

Hovedlinier til en løsning af boligproblemerne.

1. Normaliseringen af boligmarkedet gennemføres under den størst mulige hensyntagen til lejerne.

Den gældende *lejerbeskyttelse* mod opsigelse opretholdes i det hidtidige omfang, indtil en tilstrækkelig boligreserve er tilvejebragt.

2. Til sikring af befolkningens muligheder for at skaffe sig boliger i overensstemmelse med deres økonomi og familieforhold afløses de nuværende rente- og driftstilskud samt huslejetilskud af en *social boligsikringsordning* i udlejningsbyggeriet, baseret på den enkeltes huslejerelation, d. v. s. forholdet mellem husstandsindkomsten og udgiften til en bolig af rimelig størrelse og standard.

Ordningen baseres på, at beboerne selv betaler en leje, fastsat som en procent af indkomsten, og således at procenten er stigende med stigende indkomster og faldende med faldende indkomster. Af det overskydende lejeløb betales $\frac{2}{3}$ som tilskud. Det samlede tilskud kan dog højst udgøre en vis andel af den samlede leje.

For i særlig grad at give familier med børn rimelige muligheder for at skaffe sig gode boliger, tages der ved ordningens udformning særlige hensyn til hjemmевærende børn, herunder unge under uddannelse, og andre, der må sidestilles hermed.

For folke-, invalide- og enkepensionister og dermed ligestillede pensionistgrupper gennemføres særlige regler, således at også disse grupper gennem ordningen får rimelige muligheder for at bo under gode forhold uanset deres lave indkomster.

Ydelse af boligtilskud er betinget af, at lejeren foreviser en lejekontrakt, som udviser de gældende lejevilkår.

3. I det ældre private udlejningsbyggeri bindes af de lejeforhøjelser, som på grundlag af en vurdering gennemføres i normali-

seringsperioden, 50 pct. på de nedenfor angivne vilkår, jfr. pkt. 4. 25 pct. reserveres til ejendommenes vedligeholdelse, og det resterende beløb tilfalder grundejerne uden særlige begrænsninger.

I det ældre almennyttige byggeri pålægges 70 pct. af den ved vurderingen konstaterede lejeforskel indbetalt til en landsbyggefond for det almennyttige byggeri. Den resterende del af forhøjelsen i lejen (boligafgiften) medgår til dækning af stigning i driftsudgifterne.

4. *Bindingsbeløbene* fra det private udlejningsbyggeri indbetales i et særligt låneinstitut, hvis bestyrelse sammensættes af repræsentanter for grundejere, lejere og det offentlige. Midlerne anvendes dels til udlån til ombygning og modernisering af ældre ejendomme og dels til opkøb af obligationer i boligbyggeriets 3. prioritetsinstitutter. Det forudsættes, at en overvejende del af midlerne anvendes til obligationskøb som nævnt.

De udlånte beløb forrentes og afdrages i overensstemmelse med lånemarkedets almindelige vilkår for sådanne lån.

De bundne beløb bindes i en periode af 15 år, regnet fra det år, hvori beløbet indbetales. Herefter tilbagebetales beløbet over en yderligere periode på 20 år. Folketingets lejeudvalg overvejer lempelser i bindingsreglerne på grund af særlige omstændigheder. De bundne beløb forrentes med en sådan rente, som instituttets drift giver mulighed for.

De indbetalte bindingsbeløb er fritaget for indkomstskat i bindingsperioden, medens de årlige renter, der udbetales til ejerne, beskattes. Bindingsbeløbene beskattes i takt med tilbagebetalingen.

De bundne beløb kan ikke gøres til genstand for overdragelse, belåning eller kreditorforfølgning.